

ชื่อเรื่อง	ความต้องการสนับสนุนการส่งเสริมการผลิตกระเทียมของเกษตรกร ตำบลแสนไห อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อผู้เขียน	นางสาวจิราภรณ์ อินพรม
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศาสตร์พยาบาล
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.นครเศร รังควัด

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ศักยภาพการผลิตและจำหน่ายกระเทียมของเกษตรกรในตำบลแสนไห อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ 2) ความต้องการส่งเสริมด้านการจำหน่ายกระเทียมของเกษตรกรในตำบลแสนไห อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ และ 3) ปัญหาและอุปสรรคของสภาพการผลิตและจำหน่ายกระเทียมตำบลแสนไห อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ปลูกกระเทียมในตำบลแสนไห อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 131 ราย ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างง่าย (simple random sampling) ตามแบบของ Yamane โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการประมวลผลข้อมูลด้วยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ยประมาณ 45 ปี ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการศึกษาหรือได้เรียนหนังสือแต่ไม่จบภาคบังคับ มีสมาชิกภายในครอบครัวเฉลี่ยประมาณ 3 คน ส่วนใหญ่นอกจากประกอบอาชีพปลูกกระเทียมแล้วยังประกอบอาชีพการทำสวน และทำนา มีรายได้จากการปลูกกระเทียมเฉลี่ย 68,910.69 บาทต่อปี มีรายได้จากการปลูกพืชอื่นๆ เฉลี่ย 31,761.36 บาทต่อปี มีรายได้นอกภาคการเกษตรเฉลี่ย 48,333.33 บาทต่อปี และมีรายได้ทั้งหมดเฉลี่ย 108,857.25 บาทต่อปี มีลักษณะถือครองที่ดินเป็นของตนเอง ขนาดพื้นที่ในการปลูกกระเทียมเฉลี่ย 9.21 ไร่ ใช้เงินทุนส่วนตัวของตนเองในการลงทุน มีประสบการณ์ในการปลูกกระเทียมเฉลี่ยประมาณ 10 ปี ส่วนใหญ่ไม่เคยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปลูกกระเทียม ได้รับรู้ข่าวสารทางการเกษตรจากเพื่อนบ้านมากที่สุด และไม่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐหรือเอกชน โดยปลูกกระเทียมในช่วงต้นเดือนตุลาคมอย่างช้าไม่เกินกลางเดือนพฤศจิกายน โดยยกขนาดกว้าง 1 เมตร สูง 8 นิ้ว ความยาวแล้วแต่พื้นที่ นิยมเตรียมดินปลูกกระเทียมโดยการใส่ปุ๋ยคอกโดยวิธีการหว่านให้ทั่วแปลง ใช้ปุ๋ยเคมีสูตร 13-13-21 หรือ 15-15-15 หรือสูตรใกล้เคียงในการปลูกกระเทียม ให้น้ำและพ่นยาป้องกันเชื้อราแปลงกระเทียมฤดูกาลละ 12 ครั้ง เก็บเกี่ยวกระเทียมเมื่อกระเทียมใบเหลือง

ทั่วทั้งต้น สำหรับการจำหน่ายผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมด จำหน่ายกระเทียมที่เป็นผลผลิตสดผ่านพ่อค้าคนกลาง

ผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการสนับสนุนการส่งเสริมการผลิตกระเทียมโดยรวมในระดับมาก โดยผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการสนับสนุนการส่งเสริมการผลิตกระเทียมด้านการจำหน่ายผลผลิตกระเทียมสด / เย้า / แห้งในระดับมากที่สุด และด้านการผลิตในระดับปานกลาง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม และลักษณะการผลิต มีความสัมพันธ์กับความต้องการสนับสนุนการส่งเสริมการผลิตกระเทียมของเกษตรกรของผู้ให้ข้อมูล พบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ลักษณะการถือครองที่ดิน พื้นที่ในการเพาะปลูกของผู้ให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับความต้องการสนับสนุนการส่งเสริมการผลิตกระเทียม ($p < 0.05$) ส่วนปัจจัยทางด้านเพศ ระดับการศึกษา อายุ รายได้ ประสบการณ์ในการปลูกกระเทียม การรับรู้ข่าวสารทางการเกษตร ประสบการณ์ในการฝึกอบรม และการติดต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการสนับสนุนการส่งเสริมการผลิตกระเทียม ($p > 0.05$)

ผู้ให้ข้อมูลมีปัญหาและอุปสรรคความต้องการสนับสนุนการส่งเสริมการผลิตกระเทียมในด้านการผลิตเกี่ยวกับปัญหาเรื่องโรคและแมลงระบาด ราคาปัจจัยการผลิตมีราคาสูง และปัญหาการขาดแคลนน้ำ มีปัญหาด้านการจำหน่ายผลผลิตเกี่ยวกับปัญหาการนำเข้ากระเทียมจากประเทศจีน ซึ่งส่งผลกระทบต่อราคากระเทียมภายในประเทศ ปัญหาพ่อค้าคนกลางกดราคารับซื้อ และปัญหาสถานที่เก็บรักษาผลผลิต

Title	Needs for Garlic Production Support of Farmers in Saenhai Sub-district, Wianghaeng District, Chiangmai Province
Author	Miss Jirapron Inprom
Degree of	Master of Science in Rural Resource Development
Advisory Committee Chairperson	Associate Professor Dr. Nakharet Rangkhawat

ABSTRACT

The objectives of this study were to explore: 1) the condition of garlic production and selling of farmers in Saenhai sub-district, Wianghaeng district, Chiangmai province; 2) needs for garlic production support of the farmers; and 3) problems encountered in garlic production and selling of the farmers. The sample group in this study consisted of 131 garlic farmers in Saenhai sub-district. They were obtained by simple random sampling. A set of interview schedules was used for data collection and analyzed by using the Statistical Package. Results of the study revealed the following:

Most of the informants were male and 45 years old on average. They were uneducated or did not finish compulsory education. They had 3 family members on average. Aside from growing garlic, the informants also grew rice and vegetables. They earned an annual income from garlic growing for 68,910.69 baht on average and from other plants for 31,761.36 baht on average. Besides, the informants earned an annual income from non-agricultural sector for 48,333.33 baht on average. As a whole, the informants had an annual income for 108,857.25 baht on average. It was found that the informants had their own land and they had a garlic growing area for 9.21 rai on average. The informants used their own capital for the investment and they had an experience in garlic growing for about 10 years on average. Most of the informants had never contacted concerned personnel of the government and the private sectors. They perceived agricultural news or information through neighbors most. The informants began to grow garlic in the early of October but not later than the middle of November. The garlic bed was 1 meter in width and 8 inches in height but its length was depending on the area. The informants preferred to prepare the soil by adding compost throughout the garlic bed. Besides,

they used the 13-13-21 or 15-15-15 chemical fertilizer formula for garlic growing. They provided water and sprayed fungi prevention medicine for 12 times per garlic growing season. The garlic would be harvested when its leaves were yellow. All of the informants sold their garlic through the middlemen.

Findings showed that the informants had a high level of needs for garlic production support. They needed the support on fresh/dry garlic yields most whereas the garlic production was found at a moderate level. There was a statistically significant relationship ($p < 0.05$) between the socio-economic factors (family members, land holding, and cultivation land) and garlic production style of the informants and needs for garlic production support. However, factors on sex, age, educational attainment, income, garlic growing experience, perception of agricultural news or informant, training experience, and personnel contact did not have a statistically significant relationship ($p > 0.05$) with needs for garlic production support.

The following were problems encountered: diseases and insect infestations; high production costs; lack of water competitive garlic from China; middlemen took advantage; and yield storage place.